

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Samlenotat vedr. rådsmøde (konkurrenceevne) den 26. maj 2014

Indholdsfortegnelse

4. Direktiv om forretningshemmeligheder	2
5. Varemærkereform – direktiv og forordning.....	11
6. Typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall system	26

4. Direktiv om forretningshemmeligheder

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Direktivforslaget er fremsat den 28. november 2013 og har til formål at indføre en ensartet og bedre beskyttelse af forretningshemmeligheder i EU, hvilket samtidig vil forbedre rammerne for udvikling og udnyttelse af innovation og vidensdeling i det indre marked. Forslaget vil medføre behov for tilpasninger i den danske lovgivning på området.

Forslaget har været behandlet på seks møder, hvor flere medlemslande har givet udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget. I det seneste kompromisforslag er der blevet taget højde for medlemslandenes ønsker om at tydeliggøre, at der er tale om et minimumsdirektiv samt muligheden for at regulere forældelsesfristen for retlige skridt på nationalt niveau.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har ved KOM(2013) 813 final af 28. november 2013 fremsat Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fortrolig know-how og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse. Forslaget er oversendt til Rådet den 5. december 2013 i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Direktivforslaget har i løbet af 2014 været behandlet på seks møder i rådsarbejdsgruppen (Intellectual Property (Trade Secrets)).

På baggrund af medlemslandenes bemærkninger har det græske formandskab udarbejdet to kompromisforslag til direktivet. I det seneste kompromisforslag er der blevet taget højde for medlemslandenes ønsker om at tydeliggøre, at der er tale om et minimumsdirektiv samt muligheden for at regulere forældelsesfristen for retlige skridt på nationalt niveau.

3. Formål og indhold

Formålet med direktivforslaget er at sikre de europæiske virksomheders og forskningsinstitutioners konkurrenceevne gennem tilstrækkelig beskyt-

telse af deres forretningshemmeligheder på tværs af grænserne. En ensartet og bedre beskyttelse af forretningshemmeligheder skal samtidig forbedre rammerne for udvikling og udnyttelse af innovation og vidensdeling i det indre marked.

Hvad er forretningshemmeligheder?

Både virksomheder, forskere, opfindere mm. udvikler information, som har kommerciel værdi, og som hemmeligholdes for at skabe en konkurrencemæssig fordel i forhold til konkurrenterne. Forretningshemmeligheder bidrager til at skabe en ”first-mover”-fordel.

Forretningshemmeligheder kan enten være af teknisk karakter (fx produktionsprocesser) eller forretningsmæssig karakter (fx kundelister). De kan være strategiske forretningshemmeligheder, som har stor værdi også på lang sigt (fx opskrifter eller kemiske blandinger). Deres værdi kan også være mere kortsigtet (fx resultatet af en marketings undersøgelse, navnet på et nyt produkt eller prisen, lanceringsdatoen mm.).

Forretningshemmeligheder kan have stor økonomisk værdi. Både små og store virksomheder, inden for alle brancher, benytter sig af forretningshemmeligheder.

De europæiske virksomheder er i stigende omfang udsat for misbrug af deres forretningshemmeligheder. Det skyldes bl.a. den globaliserede konkurrencesituation og øget brug af informationsteknologi og outsourcing.

Modsat intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), som fx varemærker og patenter, giver forretningshemmeligheder ikke ejeren nogen eksklusiv rettighed. Forretningshemmeligheder beskytter således ikke imod at konkurrenter kopierer og bruger de samme løsninger - eksempelvis efter at have foretaget ”reverse engineering”. Reverse engineering er en fuldt lovlig proces, hvorved de teknologiske principper bag et apparat, et objekt eller et system afdækkes gennem en analyse af dets struktur, funktion og virkemåde.

Forretningshemmeligheder nyder udelukkende beskyttelse imod situationer, hvor hemmeligholdt information erhverves, bruges eller videregives uretmæssigt – eksempelvis gennem spionage, tyveri eller bestikkelse.

Forretningshemmeligheder supplerer IPR-beskyttelsen. Således udvikles der typisk forretningshemmeligheder undervejs i de processer, som senere fører til skabelsen af nye, innovative løsninger og produkter og IPR. Der vil for eksempel foreligge en forretningshemmelighed forud for udstedelsen af et patent, da patentbeskyttelse slet ikke kan opnås, hvis nyhedskriteriet ikke er opfyldt gennem hemmeligholdelse. Der vil også ligge en

forretningshemmelighed forud for en ophavsrettighed (fx til en ny roman eller sang), en varemærkerettighed (fx til et nyt logo) eller en designrettighed (fx til udseendet af en ny bil-model).

Forretningshemmeligheder benyttes også til at beskytte information af kommerciel værdi, som ikke kan opnå IPR-beskyttelse, men som alligevel er vigtig for innovationen, og hvor der er behov for yderligere investeringer eller udvikling. Det kan fx dreje sig om en ny forretningsidé eller en opskrift til en parfume eller en fødevarer.

Baggrunden for forslaget

Kommissionen har i årene op til direktivforslagets fremsættelse foretaget forskellige studier og høringer, som viser, at medlemslandenes eksisterende beskyttelse af forretningshemmeligheder er uensartet og mangelfuld.

Direktivforslaget har således til formål at skabe bedre rammer for en effektiv vidensdeling ved at gøre bl.a. overførsel af know-how, indgåelse af licensaftaler og fælles forsknings- og innovationssamarbejder mere sikre på tværs af EU – og til gavn for EU's innovations- og konkurrenceevne.

Uretmæssig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder medfører tab for indehaverne af forretningshemmelighederne, samtidig med at de uretmæssige erhververe af forretningshemmelighederne snylter på det arbejde og de investeringer, som ligger til grund for forretningshemmelighederne.

Den slags uretmæssige handlinger skader samfundsøkonomien, da det bringer fremtidige investeringer i forskning, udvikling og innovation i fare og underminerer tilliden til vidensdeling og teknologi-overførsel. Derved stiger forretningsrisikoen, og incitamentet til innovation bliver mindre.

Direktivforslaget indeholder bl.a.:

- En definition af hvad der beskyttes som forretningshemmeligheder
- Bestemmelser om hvornår erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder sker uretmæssigt
- Bestemmelser om beskyttelsen af forretningshemmeligheder før og under en retssag, anvendelsen af sikrende retsmidler (midlertidige og endelige) med henblik på at forhindre uberettiget anvendelse af forretningshemmeligheden før og efter at domstolene har truffet en realitetsafgørelse, adgangen til erstatning samt fælles

regler om forældelse og herunder i forhold til muligheden for at iværksætte midlertidige sikrende retsmidler

- Bestemmelse om pålæg af sanktioner bl.a. ved manglende overholdelse af foranstaltninger truffet med henblik på beskyttelse af forretningshemmeligheder samt mulighed for at pålægge tvangsbøder for manglende overholdelse af midlertidige sikrende retsmidler

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294 finder anvendelse, og Europa-Parlamentet er derfor medlovgiver.

Der foreligger endnu ingen udtalelser fra Europa-Parlamentet.

Direktivforslaget skal behandles af Europa-Parlamentets retsudvalg (JURI).

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen konkluderer *i sin konsekvensanalyse*, at nærhedsprincippet er opfyldt, da direktivforslagets formål, som er at sikre europæiske virksomheder tilstrækkelig beskyttelse af deres forretningshemmeligheder på tværs af grænserne, ikke kan opnås på medlemsstatsniveau.

Europa-Kommissionen konkluderer *desuden*, at der bør indføres en ensartet og god beskyttelse af forretningshemmeligheder i alle EU's medlemslande. Europa-Kommissionen konkluderer endvidere, at en effektiv sikring af, at der bliver mindst mulig tilskyndelse, til uretmæssig udnyttelse af forretningshemmeligheder, kun kan opnås gennem en lovgivningsmæssig harmonisering.

Det er den danske regerings vurdering, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Beskyttelse af erhvervshemmeligheder over for personer der ”indefra” i en virksomhed på utilbørlig måde tilegner sig, ubeføjet benytter eller ubeføjet viderebringer erhvervshemmeligheder findes i markedsføringslovens § 19. Bestemmelsen omfatter eksempelvis ansatte, og straffen er bøde eller fængsel i op til 1 år og 6 måneder, jf. markedsføringslovens § 30, stk. 4.

Overtrædelse af markedsføringslovens § 19 kan endvidere under særligt skærpende omstændigheder straffes med fængsel i indtil 6 år i medfør af straffelovens § 299 a.

Beskyttelse af erhvervshemmeligheder over for personer ”uden for virksomheden” findes i straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, § 264, stk. 2, jf. stk. 1, og § 264 c, der under visse nærmere betingelser kriminaliserer industrispionage. Overtrædelse af de anførte bestemmelser kan straffes med fængsel i indtil 6 år.

Derudover bidrager en række retsgrundsætninger fra andre retsområder også til beskyttelsen af forretningshemmeligheder. Det gælder for eksempel loyalitetsforpligtelsen inden for ansættelsesretten.

Retsplejeloven indeholder bl.a. bestemmelser om retsmøders offentlighed, *jf. retsplejelovens § 28 a, stk. 1*, dørlukning, jf. retsplejelovens § 29, stk. 1, samt gengivelse af retsmøder i retsbogen og aktindsigt, jf. retsplejelovens § 29 d *og §§ 41– 41 e*. Bestemmelserne finder også anvendelse i sager mellem konkurrerende forretningsdrivende mv. Dommerne og retsretens personel har pligt til at iagttage tavshed om det passerede under en retssag, hvilket følger af de almindelige regler om tavshedspligt, i *bl.a.* straffelovens §§ 152-152 f og tjenestemandsløven.

Retsplejeloven regulerer endvidere adgangen til at pålægge midlertidige retsmidler i form af *bl.a.* forbud, påbud og beslaglæggelse, jf. retsplejelovens kapitel 40 og 56-57. *Der er ikke i retsplejeloven mulighed for at pålægge en, der krænker en rettighed, at betale økonomisk kompensati-on til den krænkede i stedet for at meddele eksempelvis et forbud eller et påbud.* Retsplejeloven indeholder ikke en forældelsesfrist for parternes adgang til at søge iværksættelse af midlertidige sikrende retsmidler, men overlader det til domstolene at vurdere, hvorvidt parterne har udvist en sådan passivitet i forhold til at sikre deres rettighed, at de må afvente tvistens retlige afgørelse.

Endvidere berører de civilretlige retsmidler, som reguleres af direktivforslaget, spørgsmål i forhold til de almindelige erstatningsretlige regler samt forældelseslovens regler.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtagelse af direktivforslaget i sin nuværende form vurderes at nødvendiggøre tilpasninger i dansk lovgivning, herunder i retsplejeloven og *i forhold til* forældelsesloven. *En tilpasning af markedsføringslovens bestemmelser, særligt virksomheders erhvervshemmeligheder (§ 19), kan blive aktuel afhængig af direktivforslagets endelige form.* Eksempelvis

vil den foreslåede regulering af adgangen for den krænkede til at søge erstatning, og spørgsmålet om erstatningens beregning, kræve lovændring, da forslaget på disse punkter fraviger de almindelige erstatningsretlige regler.

Direktivforslaget udgør ikke en strafferetlig regulering og indebærer således ikke i sig selv materielle ændringer af straffeloven.

Forslaget forventes hverken at få væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

Danmark har i forvejen indført bestemmelser om beskyttelse af forretningshemmeligheder, som kan håndhæves ved domstolene. Det kan i den sammenhæng nævnes, at det indgår i direktivforslagets formål, at indførelsen af en fælles høj beskyttelse og civile håndhævelsesbeføjelser, på tværs af EU, skal øge den forebyggende effekt i forhold til uretmæssig udnyttelse af forretningshemmeligheder.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at få positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Det skyldes, at forslaget forventes at få en positiv økonomisk effekt for virksomheder og forskningsinstitutioner, som vil opnå en bedre og mere ensartet beskyttelse af deres forretningshemmeligheder på tværs af EU. Herigennem forventes rammerne for forsknings- og innovationssamarbejder og anden vidensdeling på tværs af EU også at blive forbedret. Forslaget forventes i det hele at få en positiv effekt på de europæiske virksomheders innovations- og konkurrenceevne.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivforslaget forventes at få positive administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De nuværende forskelligartede regler i EU's medlemslande gør det vanskeligt for erhvervslivet at få overblik over, hvordan deres forretningshemmeligheder er beskyttet og kan håndhæves i de forskellige medlemslande. Det kan medføre usikkerhed og unødvendige omkostninger og barrierer for grænseoverskridende innovationssamarbejder og anden vidensdeling.

En *minimum*sharmonisering af reglerne på tværs af EU *vil sikre, at der findes regler på området på tværs af EU, og* vil gøre det lettere for virksomhederne at få overblik over *de grundlæggende regler* på området. *Direktivforslaget* vil derfor mindske de administrative byrder.

10. Høring

Direktivforslaget blev den 29. november 2013 sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist til den 6. december 2013.

DI, Dansk Erhverv og Landbrug & Fødevarer angiver i deres høringssvar, at de ser positivt på direktivforslaget og hilser det velkomment. Både Dansk Erhverv og Landbrug & Fødevarer fremhæver i deres høringssvar, at forretningshemmeligheder har stor betydning for virksomhederne og ikke mindst for de mindre virksomheder.

Dansk Aktionærforening udtrykker stor forståelse for vigtigheden af, at en virksomhed kan beskytte sine forretningshemmeligheder, og foreningen finder det rigtigt at harmonisere lovgivningen i EU på dette område. Foreningen nævner samtidig, at spændingerne mellem beskyttelsen af forretningshemmeligheder og pligten for børsnoterede virksomheder til at give markedet retvisende information, herunder om virksomhedernes økonomiske potentiale, bør behandles i forbindelse med direktivet.

Lif (Lægemedelindustriforeningen) hilser direktivforslaget velkommen og har kun en enkelt betænkning vedrørende bestemmelsen om anvendelsesbetingelser, garantier og alternative foranstaltninger. Lif finder det bekymrende, at en retsinstant kan pålægge krænkeren en betaling i stedet for et forbud, da dette sender et forkert signal til potentielle misbrugere om, at de kan slippe med at betale og derefter fortsætte med at anvende den information de på ulovlig vis har tilegnet sig.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget til direktivet har i løbet af 2014 været behandlet på seks møder i rådsarbejdsgruppen (Intellectual Property (Trade Secrets)). På møderne gennemførtes en artikelgennemgang, hvor flere medlemslande har givet udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget.

Flere medlemslande udtrykte på møderne i rådsarbejdsgruppen, at de foretrækker et minimumsdirektiv, samt at det tydeliggøres, at direktivet udelukkende beskæftiger sig med civile retlige spørgsmål og ikke straffetretlige. Ved artikelgennemgangen udtrykte flere medlemslande et ønske om at justere bestemmelserne omkring forældelse for retlige skridt, erstatning, muligheden for at tilkende økonomisk kompensation i stedet for anvendelsen af de retsmidler, der omtales i forslaget, og anvendelse af civile sanktioner, således at medlemslandene kan regulere dette på nationalt niveau.

På baggrund af medlemslandenes bemærkninger har det græske formandskab udarbejdet to kompromisforslag. I det seneste kompromisforslag er der blevet taget højde for medlemslandenes ønsker om at tydeliggøre, at der er tale om et minimumsdirektiv samt muligheden for at regulere forældelsesfristen for retlige skridt på nationalt niveau.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen ser overordnet positivt på direktivforslaget. Regeringen finder, at indførelsen af en ensartet og bedre beskyttelse af forretningshemmeligheder på tværs af Europa vil forbedre konkurrence- og innovationsevnen i EU. Forslaget vil derved både gavne erhvervslivet og samfundsøkonomien generelt. Regeringen tilstræber generelt, at der opnås en hensigtsmæssig balance mellem hensynene til forretningshemmeligheder og konkurrencen, men også at der med de foreslåede regler ikke slækkes på retssikkerheden i forhold til de involverede parter.

Forretningshemmeligheder har en tæt sammenhæng med og supplerer IPR-beskyttelsen. Beskyttelsen og håndhævelsen af IPR er i høj grad harmoniseret på EU-plan. Også af den grund forekommer det naturligt, at der sker en tilsvarende harmonisering af beskyttelsen og håndhævelsen af forretningshemmeligheder i EU.

Regeringen vil arbejde for, at direktivforslagets bestemmelser i videst muligt omfang stemmer overens med dansk lovgivning – herunder særligt reglerne om forældelse, erstatning, muligheden for at tilkende økonomisk kompensation i stedet for anvendelsen af de retsmidler, der omtales i forslaget, og anvendelse af civile sanktioner.

Regeringen lægger i den forbindelse særligt vægt på, at medlemsstaterne stilles frit i forhold til at fastlægge den nærmere regulering af forældelse, således at det sikres, at forældelsesreglerne i forhold til krav omfattende af direktivet kommer til at svare til forældelsen for andre civilretlige krav.

Regeringen bemærker, at der i direktiv om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, EU-direktiv 2004/48/EF, som det foreslåede direktiv i vid udstrækning lægger sig op af, ikke blev fundet anledning til at regulere spørgsmålet om forældelse. Spørgsmålet om forældelse i forhold til immaterielle rettigheder er således overladt til medlemsstaternes nationale lovgivning. Hertil kommer, at den af Kommissionen foreslåede bestemmelse i princippet vil kunne føre til uforældelige krav eller i hvert fald krav, der forældes meget sent.

Regeringen lægger endvidere særligt vægt på, at eventuelle civile sanktioner ved overtrædelse af direktivets bestemmelser anvendes i overensstemmelse med national lovgivning, således at direktivets bestemmelse herom kommer til at svare til en tilsvarende EU-bestemmelse om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det er vigtigt, at EU-reglerne på disse ensartede områder i videst muligt omfang stemmer overens.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

5. Varemærkereform – direktiv og forordning

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed.

1. Resumé

Kommissionen har den 27. marts 2013 fremsat forslag om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker samt forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.

Det overordnede mål med ændringerne er dels at modernisere og effektivisere EF-varemærkesystemet, dels i øget grad at harmonisere de nationale varemærkesystemer særligt over for EF-varemærkesystemet. Forslagene indeholder en lang række ændringer af både processuel og materiel karakter. Disse vil medføre en række ændringer af varemærkeloven og den tilhørende bekendtgørelse, ligesom forslaget eventuelle konsekvenser for retsplejelovens regler om Sø- og Handelsretten vil skulle overvejes nærmere.

Rådsarbejdsgruppen for Immaterialret (Varemærker) har færdiggjort første læsning af Kommissionens forslag. Formandskabet har herefter fremsat kompromisforslag vedrørende både direktivet og forordningen. Disse har været genstand for drøftelser i arbejdsgruppen.

2. Baggrund

Varemærker anvendes til at kendetegne en virksomheds varer eller tjenesteydelser. En virksomhed kan anvende varemærker til at adskille sig fra sine konkurrenter og derved tiltrække og fastholde sine kunder. Et varemærke kan således bidrage til at skabe værdi og vækst for virksomheden. Et varemærke er en **eneret**, som kan opretholdes i uendelighed, så længe det anvendes af virksomheden.

Inden for EU findes både et nationalt varemærkesystem og et EF-varemærkesystem. De nationale varemærkesystemer administreres af de nationale varemærkemyndigheder og anvendes primært af de brugere, som har den største interesse på det nationale marked, eventuelt kombineret med et ønske om en beskyttelse i nogle få yderligere lande. EF-varemærkesystemet administreres af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Office for Harmonization in the Internal Market (Trade-marks and Design) (OHIM), der udsteder rettigheder, som gælder for hele EU territoriet baseret på en ansøgning.

Kommissionen har ved KOM (2013) 161 af 27. marts 2013 fremsendt forslag om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-

varemærker samt ved KOM (2013) 162 af 27. marts 2013 fremsendt forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker. Forordningen regulerer EF-varemærket, mens direktivet er et minimumsdirektiv, der til en vis grad harmoniserer medlemsstaternes lovgivning om nationale varemærker. Forslagene er oversendt til Rådet den 2. april 2013 i dansk sprogversion.

Førstnævnte forslag er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 118, stk. 1 og sidstnævnte forslag med hjemmel i TEUF artikel 114, stk. 1. Begge forslag behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet som medlovgiver jf. TEUF artikel 294.

Forslagene er fremsat på baggrund af en debat i EU regi gennem de seneste seks år omkring behovet for en varemærkereform. Debatten har bl.a. udmøntet sig i rådskonklusioner af 21. og 22. maj 2007 om de finansielle perspektiver for OHIM og den videre udvikling af EF-varemærkesystemet samt Rådskonklusioner om den fremtidige revision af varemærkesystemerne i EU af 25. maj 2010.

Rådskonklusionerne af 21. og 22. maj 2007 pålagde Kommissionen at fremkomme med forslag til nedsættelse af gebyrerne hos OHIM samt at foretage en undersøgelse af, hvordan EF-varemærkesystemet fungerer.

Gebyrerne blev nedsat i 2009 *og en undersøgelse blev igangsat. Resultatet af undersøgelsen kom den 15. februar 2011.*

Undersøgelsen konkluderede bl.a., at varemærkesystemerne inden for EU generelt fungerer godt, og at der alene er behov for mindre justeringer og moderniseringer for at sikre, at der også i fremtiden er velfungerende systemer inden for EU.

Det fremgår af rådskonklusionerne af 25. maj 2010, at der er et behov for at indføre bestemmelser, som sætter rammer for samarbejdet mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer, samt at der skabes hjemmel for, at 50 pct. af de gebyrer, som OHIM modtager for fornyelse af EF-varemærker, skal tilgå de nationale varemærkekontorer via en fair fordelingsnøgle. Disse midler skal anvendes til at finansiere harmoniseringen af praksis og udviklingen af fælles IT værktøjer mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer. Endelig præciseres det, at der er et behov for at fremsætte forslag til ændringer af både forordning og direktiv for at sikre en øget harmonisering mellem systemerne.

Forslagene behandles som en samlet pakke i Rådsarbejdsgruppen for Immaterialret (Varemærker). Der har været afholdt *en række møder* i rådsarbejdsgruppen og *det litauiske formandskab har i 4. kvartal 2013 udar-*

bejdet et kompromisforslag vedrørende direktivet, mens kompromisforslag vedrørende forordningen er udarbejdet under det nuværende formandskab.

3. Formål og indhold

Formålet med varemærkereformen er at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre ordningerne for varemærkere registrering i hele EU mere effektive og lettere tilgængelige for virksomhederne i form af lavere omkostninger, større forudsigelighed og retssikkerhed.

3.1. Forslag til ændringer af direktivet

Kommissionens forslag introducerer nye materielle regler samt indfører nye procedureregler i direktivet. *Reglerne er i vidt omfang harmoniseret i forhold til reglerne i forordningen.*

Forslaget indeholder bl.a. regler, der vedrører en tilpasning af procedure-regler ved klassificering af varer og tjenesteydelser, indsigelsesprocedurer og introduktion af tredjepartsindlæg.

I Kommissionens forslag til ændring af direktivet findes to bestemmelser, der giver varemærkeindehavere bedre mulighed for håndhævelse i forhold til piratkopierede og varemærkeforfalskede varer. Der foreslås således nye regler for varer, der indføres i toldområdet ved handel via Internettet, hvor kun afsenderen af varen handler erhvervsmæssigt, og hvor modtageren af varen er en forbruger, samt nye regler om varer i transit. Reglen om varer i transit medfører, at varer der blot er i transit i et medlemsland, kan stoppes og destrueres, hvis de krænker et varemærke i det pågældende medlemsland. Dette er til forskel fra i dag, hvor der er et krav om, at der foretages en kommerciel handling rettet mod dette medlemsland. For at tilgodese hensynet til den legitime handel findes der i kompromisforslaget til direktivet en række alternative tekstforslag til bestemmelsen om varer i transit. Det foreslås således enten, at bestemmelsen kun finder anvendelse, såfremt rettighedshaveren kan bevise, at varemærket også er registreret i destinationslandet, eller at bestemmelsen ikke finder anvendelse, hvis tredjemand kan bevise, at den endelige destination ligger uden for det pågældende medlemsland.

Ved ansøgning om et varemærke skal det angives, hvilke varer og/eller tjenesteydelser, som varemærket skal registreres for. Varer og tjenesteydelser er grupperet i 45 klasser i henhold til et internationalt klassificeringssystem, hvor hver klasse består af nærmere defineret gruppe af varer eller tjenesteydelser blandt andet parfumevarer og kosmetiske præparater i klasse 3. I dag dækker grundgebyret for en varemærkean-

søgning 3 klasser. Forslaget indeholder en ændring således, at grundgebyret fremover kun skal dække én klasse,. Kompromisforslaget indeholder et alternativ, hvorefter det gøres valgfrit for medlemslandene, om de ønsker, at der skal betales gebyr for klasser udover den første klasse.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om obligatorisk samarbejde mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer for at fremme konvergens i praksis og udvikle fælles IT værktøjer samt for at opnå sammenhængende resultater i behandlingen og registreringen af varemærker.

3.2 Forslag til ændringer af forordningen

Kommissionen foreslår bl.a. en ajourføring af forordningen ud fra et ønske om at tilpasse terminologien til Lissabontraktaten, f.eks. således, at ”EF-varemærker” ændres til ”europæiske varemærker”.

En række af de af Kommissionen foreslåede ændringer vedrører procedurerne for ansøgning og registrering af EF-varemærker. Dette indebærer bl.a., at alene OHIM, og ikke længere de nationale kontorer skal være modtagende myndighed for ansøgninger om EF-varemærker, samt at ansøgningsgebyrer skal betales ved indleveringen af ansøgningen og ikke som nu senest en måned efter. Desuden foreslås det, at OHIM ikke længere skal foretage søgning for eksisterende forvekslelige varemærker, samt at der ikke længere gives mulighed for at foretage søgninger for eksisterende kolliderende rettigheder fra de medlemsstater, der tilbyder dette. ***Baggrunden for dette forslag er, at mange brugere selv overvåger markedet og får foretaget disse søgninger. I kompromisforslaget foreslås det at gøre det valgfrit for ansøgere at modtage resultatet af søgningen. Resultatet af søgningen vil stadig blive kommunikeret til indehaverne af de mærker, der har været nævnt i en søgerapport, så disse virksomheder bliver klar over, at der findes en ansøgning om et varemærke, der ligger tæt op af deres. Baggrunden for at opretholde søgningerne i kompromisforslaget er hensynet til de små og mellemstore virksomheder, som ikke er bekendte med varemærkesystemet og som derfor kan have svært ved selv at foretage sådanne søgninger og især vurdere søgeresultatet.***

Herudover ***foreslås ligesom i direktivet*** nye regler for varer, der indføres i toldområdet ved handel via Internettet, hvor modtageren af varen er en forbruger, samt nye regler for varer i transit i EU. Den del af forordningsforslaget, der handler om varer i transit vil medføre, at varer, der blot er i transit i EU, kan stoppes og destrueres, hvis de krænker et varemærke i EU. Dette er til forskel fra i dag, hvor der er krav om, at rettighedshaver kan bevise, at der foretages en kommerciel handling rettet mod EU. ***I kompromisforslaget til forordningen vedrørende varer i transit foreslås en alternativ tekst, der henviser til, at bestemmelsen er med forbehold for internationale regler om fri transit. Med hensyn til import af varer,***

hvor modtageren er en forbruger, er der et alternativt forslag, hvorefter bestemmelsen kun finder anvendelse når varemærket er identisk eller næsten identisk. Dette er til forskel fra det oprindelige forslag, der også omfatter forvekslelige og velkendte varemærker, som er en bredere definition. Det vil sige at med det oprindelige forslag er der mulighed for at stoppe varer, der ikke er direkte varemærkeforfalskning, men som krænker et varemærke. Det er uklart, om de nuværende forslag omfatter parallelimport. Det vil sige, om forslaget omfatter forbrugeres køb af lovlige mærkevarer fra f.eks. USA over internettet.

Forslaget indeholder ligeledes en ændring i forhold til procedurerne i Sø- og Handelsretten i deres egenskab af EF-varemærkedomstol, som bl.a. indebærer, at Sø- og Handelsretten skal udsætte deres behandling af sagen, hvis der verserer en sag hos OHIM. Baggrunden for dette forslag er et ønske om at undgå parallel behandling, når der verserer en sag både hos OHIM og ved varemærkedomstolene.

Endvidere foreslår Kommissionen en overordnet ændring af *organisationsstrukturen m.v.* hos OHIM, således at der sker en tilpasning til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælleserklæring for EU agenter. Der foretages bl.a. en ændring i udpegelsen af præsidenten samt indføres et ekstra ledelsesniveau *bestående af 5 medlemmer, hvoraf én er formanden for administrationsrådet, én er fra Kommissionen og 3 andre udpeges af administrationsrådet fra dets medlemmer fra medlemslandene.* Herudover foreslås en ændring af budgetbestemmelserne, hvorefter et eventuelt overskud i OHIM vil kunne overføres til EU's budget. *I kompromisforslaget ændres disse bestemmelser i vidt omfang. Blandt andet slettes bestemmelserne om det ekstra ledelsesniveau. Desuden slettes muligheden for at overføre overskuddet til EU's budget, så overskuddet fortsat bruges inden for varemærkeområdet. Det foreslås således, at OHIM skal oprette en reservefond, samt at yderligere overskud skal bruges til fremme af projekter til promovning og beskyttelse af intellektuel ejendomsret.*

Kommissionen foreslår desuden, at der indføres bestemmelser om obligatorisk samarbejde mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer for at øge harmoniseringen af praksis og udvikling af fælles IT værktøjer. *Samtidig foreslås en bestemmelse, der fastsætter rammen for den finansielle støtte fra OHIM til de nationale kontorer for deltagelse i disse samarbejdsprojekter. Denne støtte baserer sig på en procentdel af OHIM's indtægter. Kompromisforslaget lægger op til en forhøjelse af denne procentsats og alternativt, at den finansielle ramme skal baseres på fornyelsesgebyrerne.*

Endelig foreslås det, at Kommissionen gives beføjelse til at vedtage visse regler ved en lang række delegerede retsakter bl.a. vedrørende sprogregi-

met, fastsættelse af gebyrer samt procedurerne i forbindelse med sagsbehandlingen ved OHIM. Disse regler er i øjeblikket fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13. december 1995 om de gebyrer, der skal betales til OHIM. Forslaget om indførelse af delegerede retsakter begrundes med, at der sker en tilpasning til Lissabontraktatens artikel 290. ***I kompromisforslaget til forordningen slettes størstedelen af beføjelserne til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter. I kompromisforslaget opretholdes således kun 8 beføjelser ud af de oprindelige 63. Det drejer sig om regler vedrørende:***

- *procedurer ved ansøgning og undersøgelse af indsigelser*
- *oplysninger, som noteres i registret ved registrering*
- *procedurer ved fornyelse af varemærker*
- *procedurer ved ophævelse af varemærker*
- *procedurer ved ansøgning og undersøgelse ved appel*
- *tilbagebetaling af appelgebyrer*
- *organiseringen af OHIM's appelkammer*
- *proceduren ved videreførelse af international registrering i EU-varemærkesystemet*

De øvrige beføjelser bibeholdes i vidt omfang som gennemførelsesmyndigheder mens visse af de eksisterende gennemførelsesbestemmelser foreslås indsat i forordningen.

For så vidt angår fastsættelsen af gebyrerne lægger kompromisforslaget op til, at disse fastsættes som en del af forordningen. I kompromisforslaget findes to alternative forslag vedrørende ansøgningsgebyret:

- 1) *Kommissionens oprindelige forslag om at ansøgningsgebyret reduceres*
- 2) *Et forslag om, at det nuværende ansøgningsgebyr fastholdes, samtidig med at gebyret for fornyelse reduceres således, at gebyret for fornyelse kommer til at svare til gebyret for ansøgning om et varemærke.*

Endelig foreslås det som noget nyt i kompromisforslaget vedrørende forordningen, at OHIM kan oprette et Center for mægling og voldgift. Der lægges således op til, at konflikter, der er omfattet af forordningen og direktivet, kan behandles af dette center. P.t. kan afgørelser truffet af OHIM påklages til OHIM's appelkammer, hvis afgørelser om klager kan indbringes for EU-Domstolen. Herudover har hvert land udpeget nationale varemærkedomstole, som har kompetence i sager om krænkelse og gyldighed af EU-varemærker.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til TEUF art. 118, stk. 1 samt art. 114, stk. 1, medlovgiver på både forordningen og direktivet.

Retsudvalget (JURI) *udarbejdede* udkast til rapporter vedrørende forslag til ændring af direktivet og forordningen den 31. juli 2013. *Den endelige rapport fra JURI forelå den 17. december 2013. Europa-Parlamentets ændringsforslag blev vedtaget den 25. februar 2014.*

Det kan således bl.a. nævnes, at Europa-Parlamentet med hensyn til bestemmelsen vedrørende import af varer, hvor modtageren er en forbruger, har foreslået en ændring, hvorefter bestemmelsen kun omfatter varemærkeforfalskede varer. Desuden indføres der en forpligtelse for medlemslandene til at orientere den, der har bestilt varen om årsagen til tilbageholdelsen samt om deres rettigheder over for afsenderen.

I forhold til bestemmelsen om varer i transit har Europa-Parlamentet foreslået en ændring, hvorefter anvendelsen af bestemmelsen skal ske med forbehold for WTO reglerne og særligt artikel V i GATT vedrørende transitfrihed. Det fremgår desuden af præamblen i Europa-Parlamentets ændringsforslag, at varemærkeindehavers muligheder for at stoppe varer i transit er med forbehold for den smidige transit af generisk medicin i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser.

Endvidere fremgår det af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at den finansielle ramme for støtten fra OHIM til medlemslandene i forbindelse med samarbejdsprojekter fastsættes til 20 % af OHIM's årlige indtægter og ikke 10 % som foreslået af Kommissionen.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af OHIM's struktur kan det bl.a. nævnes, at Europa-Parlamentet foreslår, at bestemmelserne om det ekstra ledelsesniveau skal udgå. Herudover har Europa-Parlamentet foreslået ændringer til udpegelsen af præsidenten, således at dette skal ske på baggrund af en kandidatliste med mindst tre kandidater, der udarbejdes af administrationsrådets forhåndsudvælgelsesudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har desuden foreslået, at gebyrerne skal fastsættes i et annekst til forordningen. Det fremgår af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at gebyrerne skal fastsættes til et niveau, der blandt andet sikrer, at man undgår akkumulering af store overskud. Samtidig udgår Kommissionens forslag, om at betydelige overskud overføres til EU's

budget. Det kan nævnes, at gebyrerne svarer til Kommissionens forslag til gebyrændringer, der medfører reduktioner af ansøgningsgebyrerne.

Derudover fremgår det af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at beføjelserne til delegerede retsakter vedrørende fastsættelse af gebyrer samt organiseringen af OHIM's appelkammer udgår. Det kan nævnes, at Europa-Parlamentet herudover har opretholdt de øvrige bemyndigelser til delegerede retsakter, dog i visse tilfælde med nogle præciseringer. Europa-Parlamentet foreslår desuden at forlænge fristen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt til 4 måneder i stedet for 2 som foreslået af Kommissionen.

Endvidere har Europa-Parlamentet foreslået en ny bestemmelse om oprettelse af et mæglings-og voldgiftscenter hos OHIM, som minder om bestemmelsen i kompromisforslaget til forordningen.

5. Nærhedsprincippet

Det fremgår af Kommissionens konsekvensanalyse (SWD (2013) 95 final af 2. april 2013), at det er nødvendigt at ændre dele af forordningen for at forbedre og strømline EF-varemærkesystemet, og at det alene er EU-lovgiver, der har kompetence til at foretage de nødvendige ændringer.

Kommissionen anfører endvidere, at der for så vidt angår forslaget til ændring af direktivet indføres et omfattende system, hvor alle spørgsmål inden for både materiel ret og procesret fastsættes, mens det nuværende niveau for tilnærmelse af lovgivningen, der er fastsat i direktivet, er begrænset til udvalgte materielle retsregler. Kommissionen anfører endvidere, at det er nødvendigt at skabe et harmonisk og overordnet system for varemærkebeskyttelsen i EU med mere ensartede materielle regler, og hvor de centrale proceduremæssige bestemmelser som minimum er kompatible.

Det er regeringens vurdering, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Den gældende forordning finder direkte anvendelse i Danmark. Enkelte bestemmelser stiller krav til dansk lovgivning. Disse bestemmelser er gennemført ved lov om varemærker samt tilhørende bekendtgørelse og retsplejeloven.

Det gældende direktiv er i dag gennemført ved lov om varemærker, lov om fællesmærker og tilhørende bekendtgørelse.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslagene til ændring af forordningen vurderes som udgangspunkt ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet forordningen er direkte anvendelig. Forslagets eventuelle konsekvenser for retsplejelovens regler om Sø- og Handelsretten som EF-varemærkedomstol i Danmark vil skulle overvejes nærmere.

En vedtagelse af forslagene til ændring af direktivet vil kræve ændring af varemærkeloven og den tilhørende bekendtgørelse.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene vurderes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. ***En nedsættelse af ansøgningsgebyret for et EU-varemærke kan dog betyde, at virksomhederne indleverer færre danske varemærkeansøgninger, hvilket vil have begrænsede negative statsfinansielle konsekvenser. Endvidere kan en eventuel overførelse af OHIM's overskud til EU's budget mod en modregning i medlemslandenes bidrag til EU-budgettet kunne have positive statsfinansielle konsekvenser.***

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget medfører øget harmonisering af varemærkesystemerne, hvilket vil medføre øget retssikkerhed til gavn for især europæiske virksomheder. Forslaget vil desuden kunne give bedre muligheder for håndhævelse i forhold til piratkopierede varer.

Derudover vil forslaget ***om at afskaffe søgningerne hos OHIM*** kunne medføre mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, i form af øgede udgifter til håndhævelse af varemærkerettigheder, ***da konflikter i større omfang vil kunne opstå efter registreringsprocessen.***

Endvidere er det uklart, hvordan det nuværende forslag med hensyn til varer i transit vil kunne påvirke den legitime handel med ikke-forfalskede varer.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslagene er den 3. april 2013 sendt i høring i specialudvalget for vækst og konkurrence med høringsfrist 16. april 2013.

Resultaterne af høringen i specialudvalget kan sammenfattes således:

Dansk Erhverv (DE)

DE finder det positivt, at Kommissionen har gjort et stort stykke arbejde for at sikre yderligere samordning mellem fællesskabsordningen og de nationale ordninger. Dette vil bidrage til et reelt valg for virksomhederne mellem et europæisk varemærke eller et nationalt varemærke, der alene baserer sig på behovet for den enkelte virksomhed.

I relation til den institutionelle del mener DE, at det er vigtigt at vurdere patentkontorets virke over de seneste år med henblik på at identificere områder, hvor forvaltningen vil kunne forbedres, dette ikke mindst i lyset af den fælles erklæring om agenturer. I den forbindelse nævnes det, at som det fremgår af fælleserklæringen, skal der udføres en grundig ”case-by-case” analyse for at sikre, at ændringer kun bliver foretaget, hvor der opnås forbedringer, og hvor man ikke risikerer at skade et agenturs virke, som ellers har vist sig at være en succes for det Indre Marked. DE undrer sig derfor over, at man med hensyn til en række ændringer fremsat af Kommissionen, går ud over, hvad der ligger i den fælles erklæring om agenturer, og i hvilket omfang dette kan bidrage til et mere velfungerende agentur.

Dansk Industri (DI)

DI tilslutter sig på det overordnede plan de fremsatte forslag men forbeholder sig samtidig mulighed for på et senere tidspunkt at bidrage med konkrete bemærkninger til enkeltdele af den omfattende reformpakke. Endvidere anmoder DI om løbende at blive holdt orienteret om udviklingen i forhandlingerne, idet de foreslåede ændringer har vidtrækkende konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Lægemiddel Industri Foreningen (LIF)

LIF støtter fuldt ud en modernisering af forordningen og direktivet og den overordnede målsætning om øget samarbejde mellem Harmoniseringskontoret (varemærker og designs) og de nationale varemærkemyndigheder med det formål samlet set at gøre varemærkesystemerne inden for EU mere virkningsfulde, effektive og konsekvente.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har været afholdt *en lang række møder* i rådsarbejdsgruppen for immaterialret (varemærker). *Rådsarbejdsgruppen har således færdiggjort første læsning af Kommissionens forslag. Det litauiske formandskab har herefter fremsat kompromisforslag vedrørende direktivet, mens kompromisforslag vedrørende forordningen er fremsat under det nuvæ-*

rende formandskab. Disse kompromisforslag har været genstand for drøftelser i arbejdsgruppen.

Landene har i mange henseender stået samlet i deres bemærkninger til forslagene, og kompromisforslagene har i vidt omfang taget hensyn til disse bemærkninger. Der er dog stadig områder, hvor der fortsat arbejdes på at finde en løsning. Det kan i den forbindelse bl.a. nævnes, at fastsættelsen af gebyrerne til OHIM nu indgår i forhandlingerne som en del af kompromisforslaget vedrørende forordningen. Herudover kan bl.a. nævnes den nye regel om transit samt bestemmelserne om anvendelsen af OHIM's overskud.

Kompromisforslagene har dog samtidig i vidt omfang taget hensyn til landenes bemærkninger. Blandt andet kan nævnes, at et flertal af landene udtrykte skepsis over for den af Kommissionen foreslåede ændring af strukturen af OHIM for at tilpasse OHIM til fælleserklæringen vedrørende decentrale agenturer. Særligt var man ikke tilfredse med forslaget til ændring af reglerne om organisationsstrukturen i OHIM, herunder at reglerne for udpegning af præsidenten for OHIM ændres, hvorefter denne udpeges på baggrund af en kandidatliste udarbejdet af Kommissionen og ikke som tidligere på baggrund af en liste udarbejdet af OHIM's administrationsråd. Landene angav i den forbindelse, at OHIM er en særlig type institution, der bl.a. er selvfinansierende, og at ændringen ikke tog hensyn til de særlige karakteristika, der kendetegner OHIM. En lang række lande fandt det således uhensigtsmæssigt, at Kommissionens forslag åbnede mulighed for, at et eventuelt overskud i OHIM blev overført til EU's budget i stedet for, at overskuddet anvendes til eksempelvis projekter til gavn for varemærkesystemet generelt og dermed brugerne af systemet, således som det sker i dag. Ændringerne i kompromisforslaget til forordningen imødekommer i vidt omfang ovennævnte bemærkninger.

Derudover har stort set alle landene generelt udtrykt bekymring i forhold til antallet og omfanget af delegerede retsakter især vedrørende sprogforhold og fastsættelse af gebyrer i OHIM i forslaget fra Kommissionen. Landene er derfor overordnet positive i forhold til, at der i kompromisforslaget til forordningen kun er få beføjelser til delegerede retsakter tilbage, og at størstedelen er lavet om til gennemførelsesretsakter. Flere lande har forbehold overfor nogle af de resterende delegerede retsakter. Derudover har flere lande stillet spørgsmål ved at flere af de regler, der i det oprindelige forslag skulle reguleres ved delegerede retsakter nu indsættes fuldt ud i kompromisteksten, idet dette gør teksten meget teknisk og dermed mindre brugervenlig. Landene har som hovedregel ønsket, at disse skulle indgå som gennemførelsesbestemmelser.

Generelt er et stort flertal af landene positive over for, at gebyrerne i kompromisforslaget fastsættes i et anneks til selve forordningen, idet fastsæt-

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

telsen af gebyrerne anses for et væsentligt element i EU's varemærkesystem. På nuværende tidspunkt har de fleste lande dog ikke en endelig position vedrørende de enkelte forslag til ændring af gebyrerne. Dog er landene generelt imod Kommissionens forslag om at reducere ansøgningsgebyret for ansøgninger, der omfatter én eller to klasser. Baggrunden for dette er bl.a., at endnu en sænkning af ansøgningsgebyret vil udfordre sameksistensen mellem EU-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer yderligere. Desuden vil et lavere gebyr for ansøgning om et EU varemærke gøre det mere attraktivt for virksomhederne at anvende EU's varemærkesystem, selvom varen kun sælges i få lande. Dette bidrager til, at varemærke registret oversvømmes med varemærker, der reelt ikke bruges, hvilket kan blokere for andre virksomheders varemærker. Kompromisforslaget indeholder, som alternativ til Kommissionens oprindelige forslag om at reducere ansøgningsgebyret, et forslag om, at man bibeholder det nuværende ansøgningsgebyr samtidig med at gebyrer for fornyelse af et varemærke sænkes således, at grundgebyret for fornyelse svarer til grundgebyret for ansøgning om et varemærke. Dette forslag støttes umiddelbart af en lang række lande.

Et flertal af landene har påpeget, at det ikke klart fremgår, at 50 pct. af de gebyrer, som OHIM modtager for fornyelse af EF-varemærker, skal tilgå de nationale varemærkekontorer til finansiering af projekter vedrørende harmoniseringen af praksis og udviklingen af fælles IT værktøjer mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer sådan som det fremgår af rådskonklusionerne af 25. maj 2010. Der er i kompromisforslaget forskellige forslag til, hvordan OHIM skal finansiere medlemslandenes deltagelse i samarbejdsprojekter, og hvordan OHIM's overskud i øvrigt skal anvendes.

I forhold til den nye bestemmelse om varer i transit har en gruppe af lande udarbejdet et non-paper til støtte for Kommissionens forslag om varer i transit. Andre lande har påpeget hensynet til den legitime handel samt forholdet til internationale traktater såsom WTO og GATT's bestemmelser om freedom of transit, og disse lande er således mere stemt for nogle af de ændringsforslag, der findes i kompromisforslaget til direktivet, hvorefter bestemmelsen eksempelvis ikke finder anvendelse, hvis modtageren af varerne kan dokumentere, at varen er tiltænkt et land udenfor EU. Det er på nuværende tidspunkt ikke klart, om der er flertal for Kommissionens forslag eller for nogle af de kompromisforslag, der findes i direktivet eller forordningen.

Med hensyn til bestemmelsen om import af varer, hvor modtageren er en forbruger, foreligger der p.t. to tekstforslag i kompromisforslaget til forordningen. De fleste lande støtter det forslag der også omfatter forvekslelighed. En mindre gruppe lande har desuden stillet spørgsmålstegn ved, om forslagene omfatter parallelimporterede varer og har i den

forbindelse gjort opmærksom på, at det er langt vanskeligere for forbrugere at gennemskue, om der er tale om ulovlig parallelimport af eksempelvis varer fra USA end om der er tale om varemærkeforfalskede varer.

Et flertal af landene ønsker fortsat, at OHIM skal foretage søgninger efter eksisterende forvekslelige varemærker, da dette er til fordel for de små og mellemstore virksomheder, der kan have svært ved selv at foretage disse søgninger samt vurdere resultatet af disse. Disse lande ønsker en opretholdelse af disse søgninger dog med muligheden for, at ansøgerne kan fravælge at modtage resultatet af søgningen. På denne måde tilgodeses de store virksomheder, som ønsker selv at foretage søgninger forud for ansøgning om et varemærke, og som derfor ikke har brug for OHIM's søgning, imens de virksomheder, der er blevet identificeret i søgningen vil blive notificeret om resultatet.

Endvidere har et flertal af landene udtrykt skepsis i forhold til den bestemmelse om oprettelse af et center for mægling og voldgift, der foreslås i kompromisforslaget til forordningen. Flere lande har i den forbindelse bl.a. påpeget, at bestemmelsen indikerer, at OHIM kan tvinge parterne til voldgift, hvilket er i modstrid med, at voldgiftssager som udgangspunkt beror på en frivillig aftale mellem parterne.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil generelt arbejde for at sikre de bedste rammer for dansk erhvervsliv. Regeringen støtter arbejdet med en varemærkereform og er generelt positiv over for en øget harmonisering mellem varemærkesystemerne, *hvor det er* til gavn for brugerne af systemerne. Det er regeringens holdning, at forslaget til direktiv og forordning skal ses som en samlet pakke, da de har indflydelse på hinanden og derfor skal behandles og vedtages samlet.

Regeringen er positiv over for formandskabets kompromisforslag om, at OHIM's gebyrer skal fastsættes i forordningen i stedet for ved delegeret retsakt som foreslået i Kommissionens forslag. Regeringen har som udgangspunkt et forbehold over for en yderligere sænkning af ansøgningsgebyret. Det er regeringens opfattelse, at ansøgningsgebyret skal afspejle, at der gives en eneret, herunder størrelsen af det territorium, som beskyttelsen omfatter og dermed give virksomhederne et incitament til at søge om beskyttelse på de markeder, som de reelt er interesseret i at gøre forretning i. Herved sikres, at varemærkeregistret ikke oversvømmes med varemærker, der ikke bruges forretningsmæssigt, hvilket vil være en ulempe for systemet og virksomhederne.

Regeringen vil derudover være opmærksom på, hvorvidt andre gebyrer med fordel kan ændres med henblik på at undgå ubrugte varemærker i

registret, give tredjemand lettere adgang til at anmode om ophævelse af varemærker samt sikre en balancering af OHIM's budget.

Regeringen er positiv over for bestemmelser, der har til formål at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning og styrker håndhævelsen på dette område.

Med hensyn bestemmelsen om varer i transit er det vigtigt at reglerne ikke har u hensigtsmæssige konsekvenser for den legitime handel. Fx bør generisk medicin kunne transporteres igennem EU på sin vej til udviklingslandene, selvom det krænker et varemærke i EU. Herudover er regeringen opmærksom på, at forholdet til internationale frihandelsregler skal respekteres.

Det er den erhvervsmæssige brug af andres varemærker, der er ulovlig, og som udgangspunkt ikke den private brug. Med hensyn til bestemmelsen om forbrugerens import af varer via internethandel, arbejder regeringen på den baggrund for, at det tydeliggøres, at det ikke er forbrugeren, der krænker varemærket. Herudover mener regeringen, at parallelimporterede varer ikke bør være omfattet. Det skyldes, at det kan være vanskeligt for en forbruger at gennemskue, at der er tale om parallelimport, hvor afsendervirksomheden handler ulovligt, eksempelvis ved køb af varer fra fx USA, når der er tale om originale produkter.

Regeringen er af den opfattelse, at OHIM's overskud som udgangspunkt skal overføres til EU's budget, således at overskuddet modregnes i medlemslandenes generelle bidrag til EU-budgettet. Relevante projekter til fremme og optimering af OHIM's virke, herunder støtte til at dække de nationale kontors omkostninger ved deltagelse i projekter i samarbejde med OHIM, bør indbudgetteres på linje med andre udgifter i OHIM's årlige budgetter og bør ikke finansieres særskilt af eventuelle overskud.

Regeringen vil lægge vægt på, at der skal ske en konkret vurdering af hver enkelt bemyndigelse. Regeringen er positiv over for kompromisforslaget, hvorefter der kun er 8 af de oprindeligt 63 bemyndigelser til delegerede retsakter tilbage i kompromisforslaget til forordningen, og at de øvrige 55 bemyndigelser i vidt omfang bibeholdes som gennemførselsretsakter. Regeringen vil i forhold til de resterende bemyndigelser til delegerede retsakter som vedrører procedurerne ved indsigelser, ophævelser og videreførelser arbejde for, at disse ændres til gennemførselsretsakter, idet det er regeringens holdning, at målet er at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen. Regeringen er desuden af den opfattelse, at organiseringen af OHIM's appelkammer samt procedurerne i forbindelse med appel er væsentlige emner, som derfor bør fastlægges i forordningen. Regeringen vil også kunne acceptere, at der i forordningen fastlægges detaljerede rammer inden for hvilke Kommissionen gives bemyndigelse.

Regeringen deler den generelle skepsis blandt medlemsstaterne med hensyn til kompromisforslagets artikel 137a om oprettelse af et center for mægling og voldgift, herunder bl.a. i forhold til forslaget om, at OHIM på eget initiativ kan indlede en voldgiftssag, som normalt beror på en frivillig aftale mellem parterne.

Regeringen er positiv over for, at bestemmelsen om, at OHIM foretager søgninger for eksisterende forvekslelige varemærker genindsættes i kompromisforslaget, idet dette er til gavn ikke mindst for små- og mellemstore virksomheder, der har svært ved selv at foretage sådanne søgninger samt vurdere resultatet af disse. Regeringen er i den forbindelse positiv overfor, at det gøres valgfrit for ansøgere om de ønsker at modtage resultatet af søgningen, idet større virksomheder kan have et ønske om selv at foretage disse søgninger. Regeringen er desuden af den opfattelse, at søgningerne både bør omfatte eksisterende forvekslelige EU- samt nationale varemærker.

Regeringen har visse bekymringer i forhold til forslaget, om, at Sø- og Handelsretten i deres egenskab af EF-varemærkedomstol skal udsætte deres behandling af sagen, hvis der verserer en sag hos OHIM. Det skyldes, at forslaget vil betyde, at en mulig krænker ved at anlægge sag hos OHIM kan forsinke en allerede anlagt sag ved domstolene. Regeringen er således positiv overfor ændringen i kompromisforslaget, der medfører, at dette kun gælder, såfremt sagen på tidspunktet for anlæggelsen af sag hos domstolene, allerede verserer hos OHIM.

Det er *endvidere* regeringens opfattelse, at forslagene om ændringer vedrørende OHIMs funktionsmåde, opgavevaretagelse og samarbejdsaktiviteter bør være udtryk for en samlet afvejning af alle implicerede interesser, herunder at ændringer i den eksisterende struktur m.v. i OHIM begrænses til tilfælde, hvor det er sandsynliggjort, at ændringen vil have en gavnlig effekt for OHIM samt brugerne af systemet. *Regeringen er derfor positiv over for de ændringer, som indgår i kompromisforslaget til forordningen.*

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg den **19. november** 2013 til orientering.

6. Typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall system

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 13. juni 2013 fremsat forslag til forordning om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall system, KOM (2013) 316.

eCall er et automatisk system til alarmopkald fra køretøjer til alarmcentralen. Ved opkaldet overføres oplysninger om ulykkesstedet automatisk til alarmcentralen, hvorefter der etableres taleforbindelse mellem bilen og personalet på alarmcentralen. eCall kan også udløses manuelt.

Parallelt med fremsættelsen af nærværende forslag har Kommissionen fremsat KOM(2013) 315, der pålægger EU-medlemslandene at sørge for, at eCall kan modtages af alarmberedskabet i de enkelte lande.

Derudover har Kommissionen offentliggjort henstilling 2011/750/EU, der retter sig mod mobilnetværksoperatører, med henblik på at mobilnetværksoperatørerne skal understøtte eCall.

Der blev i 2009 som led i den politiske aftale om "En grøn transportpolitik" afsat 10 mio. kr. til eCall. Dette beløb skønnes at være tilstrækkeligt til at kunne dække udgifterne til de nødvendige opgraderinger af alarmcentralerne i Danmark.

Danmark deltager sammen med en række andre EU-lande i et "pre-deployment" projekt om eCall med det formål at gøre alarmcentralerne klar til at modtage eCall. I projektet, der ledes af Trafikstyrelsen, deltager også Københavns Brandvæsen (ansvarlig for alarmcentralen i hovedstadsområdet), Rigspolitiet (ansvarlig for de to øvrige alarmcentraler i Danmark) og Erhvervsstyrelsen (som reglerne om mobiltelefoni mv. hører under). EU yder et tilskud til projektet på 1,5 mio. kr.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 20. februar 2014 til generel indstilling.

2. Baggrund

Kommissionen har den 13. juni 2013 fremsat forslag til forordning om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall system, KOM (2013) 316. Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og forslaget skal

behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at indføre krav i EU's typegodkendelsessystem om montering af et køretøjsmonteret eCall-system. Ifølge forslaget skal nye typer af person- og varebiler fra 1. oktober 2015 være konstrueret således, at de i tilfælde af en alvorlig ulykke automatisk udløser et nødopkald (eCall) til 112. Det skal også være muligt at udløse nødopkald (eCalls) til 112 manuelt.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter vedrørende detaljerede tekniske forskrifter og afprøvningsmetoder med henblik på typegodkendelse af eCall-systemer. Disse retsakter vil blive baseret på de standarder, der er nævnt i forslagets artikel 5, herunder EN 16072 "Intelligente transportsystemer – eSafety – Driftskrav til paneuropæisk eCall" og EN 16454 "Vejtransport og trafiktelematik - esikkerhed – ekald – Tilpasningsafprøvning fra ende til ende".

Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage delegerede retsakter vedrørende beskyttelse af personoplysninger og undtagelser for køretøjer til særlig anvendelse og i andre begrundede tilfælde.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udpeget tjekkiske Olga Sehnalová fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater (S&D) som ordfører. Europa-Parlamentet har førstebehandlet forslaget og fremsat en række ændringsforslag på følgende områder:

- *eCall-løsninger leveret af 3. part, hvor opkaldet ikke går direkte til 112, skal tillades som alternativ til 112-baseret eCall, dog med 112-baseret eCall som backup.*
- *Bedre sikkerhed for, at eCall ikke kan benyttes til overvågning af borgerne.*
- *Bedre beskyttelse af persondata i forbindelse med eCall.*
- *Kommissionen pålægges at undersøge om eCall også bør kræves i andre kategorier af køretøjer, fx tunge køretøjer og motorcykler.*

5. Nærhedsprincippet

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der er brug for foranstaltning på EU-niveau for at sikre en interoperabel og stabil eCall-tjeneste i hele

Europa, og at dette ikke kan løses tilfredsstillende af de enkelte medlemsstater. For øjeblikket er der mere end 100 mio. grænseoverskridende ture om året i EU og antallet er stigende.

6. Gældende dansk ret

Der findes ikke regler om eCall i dansk ret i dag.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Et krav om eCall vil ifølge forslagets konsekvensanalyse kunne forhøje prisen på en ny person- eller varebil fra fabrikken med et beløb i størrelsesordenen 100-120 euro. Dette kan give staten et merprovenu fra registreringsafgifterne på nye person- og varebiler.

Der skal afholdes udgifter til opgradering af de to alarmcentraler i Danmark, der hører under Rigspolitiet, og den alarmcentral, der hører under Københavns Brandvæsen. Der blev i den politiske aftale om ”En grøn transportpolitik” fra 2009 afsat 10 mio. kr. til dette formål og disse penge skønnes at kunne dække udgifterne forbundet med at implementere eCall. Hertil kommer, at Danmark er kommet med i EU-projektet HeERO2, der handler om at implementere eCall i udvalgte medlemslande, hvor EU yder et tilskud på ca. 1,5 mio. kr. til Danmark.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

eCall skønnes ved fuld indfasning at kunne reducere antallet af trafikdræbte med mellem 1 og 10 % og at kunne reducere personskadernes alvor. Dette skyldes dels, at nødopkald foretages automatisk, også når føreren er bevidstløs og er ude af stand til at ringe selv, dels at der overføres præcise oplysninger om ulykkesstedet til alarmcentralen i form af GPS-koordinater eller tilsvarende. Mange mennesker er konfuse efter et trafikuheld og ude af stand til præcist at forklare personalet på alarmcentralen, hvor de befinder sig. Dermed går værdifuld tid tabt.

Reducerede ulykkestal vil påvirke samfundsøkonomien positivt. Kommissionen anslår forslagets benefit-cost forhold til at være 1,74 for EU som helhed. Hvor stort benefit-cost forholdet vil være i de enkelte EU-lande, herunder Danmark, afhænger af mange faktorer, fx hvor mange alarmcentraler, der er i det enkelte land, hvor tætbeholdt landet er, antallet af trafikulykker osv.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der vil være administrative konsekvenser for erhvervslivet af forslaget, da de fire mobilnetværksoperatører i Danmark skal opdatere deres netværksprotokoller for at kunne skelne mellem almindelige 112 opkald fra mobiltelefon og eCalls.

10. Høring

Forslaget har været i høring hos medlemmerne af EU-specialudvalget for transport.

Erhvervsflyvningens Sammenslutning har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Erhverv støtter tanken om et eCall-system, da de samfundsmæssige gevinster synes store og skal anbefale at arbejdet videreføres med reguleringsmæssige tiltag som mål (løsningsmodel 3).

Dansk Erhverv har i den forbindelse lagt vægt på Kommissionens udførte cost-benefitanalyse. Dansk Erhverv skal dog i den forbindelse minde om, at analysen selv anfører, at de udfundne resultater er behæftet med usikkerhed.

Dansk Transport og Logistik noterer med tilfredshed, at tunge erhvervs-køretøjer ikke er omfattet af kravet om et eCall-system.

Det forhindrer dog ikke, at vognmandsvirksomheder af egen drift måtte se fordele i at investere i et eCall-system, og højst sandsynligt vil et stigende antal lastbiler frivilligt være monteret med systemer med en lignende funktionalitet som eCall.

FDM hilser Kommissionens forslag velkommen, idet de finder, at eCall kan få en positiv indvirkning på færdselssikkerheden herunder rekonvalescens hos de tilskadekomne, der med eCall i nogle situationer kan sikres hurtigere redning og præhospital behandling. Systemet passer således også godt ind i det kommende danske nationale beredskab af akutlægehelikoptere.

Selv om eCall først og fremmest er tænkt som et ensartet sikkerhedssystem, rummer teknologien sideløbende mulighed for anden kommunikation. I relation til direktivets artikel 5 pkt. 6 skal FDM derfor udtrykke tilfredshed med, at det nu fremgår klart, at eCall-systemet skal være tilgængeligt for alle uafhængige operatører gratis og uden forskelsbehandling.

Bilerne vil fra 2015 reelt indeholde en mobiltelefon, der løbende kan sende data om bilens og dens færden. FDM har noteret sig, at bilproducenten

terne og andre aktører som forsikringsselskaber har udtrykt interesse i at indsamle sådanne data. Derfor finder FDM, at det er vigtigt at forhindre bilproducenterne i at installere skjulte eller forkert rapporterende data-transmissionsenheder.

Det er endvidere vigtigt, at det sikres, at ejeren af køretøjet har den eneste og ubetingede ret til at bestemme, hvem der modtager de indberettede ikke sikkerhedsrelaterede data. Det er derfor ligeledes med tilfredshed, at FDM kan konstatere, at der i direktivets artikel 6 er rettet fokus på denne problemstilling.

Rådet for Sikker Trafik bemærker, at Færdselssikkerhedskommissionen i maj vedtog en ny ambitiøs handlingsplan, med en målsætning om at halvere antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken med udgangspunkt i 2010. Indførelse af eCall vil ligge helt i tråd med den ambition, og være med til at muliggøre opfyldelsen af målet.

Rådet for Sikker Trafik glæder sig således over, at eCall er ved at blive implementeret, så en hurtigere og mere effektiv redningsindsats kan være med til at begrænse skaderne og de menneskelige følger af trafikulykker i Danmark og EU.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Et stort flertal af medlemslandene støtter forslaget om at gøre eCall obligatorisk for nye typer af person- og varebiler, dog først 36 måneder efter offentliggørelse af forordningen. Kun få medlemslande ønsker ligesom Danmark hurtigere ikrafttrædelse.

Et mindretal af lande ønsker ikke, at eCall-løsninger leveret af tredjepart skal tillades som alternativ til 112-baseret eCall. Der er også en gruppe af lande, der ikke ønsker, at det skal være muligt at foretage manuelle eCall-opkald til 112.

Spørgsmålet om delegation af beføjelser til Kommissionen er et væsentligt udestående, idet en række lande er imod, at Kommissionen tildes beføjelser til at udarbejde delegerede retsakter.

12. Regeringens generelle holdning

Færdselssikkerhedskommissionen har en målsætning om, at antallet af dræbte i trafikken i 2020 skal være reduceret til 120 personer. Regeringen ser gerne, at denne målsætning nås.

Regeringen har noteret sig, at eCall skønnes at kunne reducere antallet af dræbte i trafikken med mellem 1 og 10 % afhængigt af befolkningstæthed og vej- og alarmberedskabsinfrastruktur i de enkelte EU-lande. For Danmarks vedkommende svarer dette til en reduktion i antallet af trafikdræbte på mellem 2 og 20 med de nuværende tal for antallet af dræbte i trafikken pr. år, når eCall er fuldt indfaset. Hertil kommer en reduktion af personskadernes alvor.

Da eCall således skønnes at kunne levere et markant bidrag til forbedring af færdselssikkerheden på en omkostningseffektiv måde, støtter regeringen forslaget.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 29. november 2013.